

Овцѣтъ си продадох, кучетата си разхаризах, но ми трѣбат нехаи.

Овцѣтъ си продадох, кучетата раздадох, нехаитѣ биѣхъ.

Овцѣтъ си продадох, нехаитѣ не знамъ какъ да ги правѣхъ.

Овчар'-а, ако вали дъж', мокри му; ако не вали дъж', пече му.

Овчар'-а и кучата овца не оставя.

Овчарот викат по мечката, оти му изела овцитѣ, ами ѱагленар-отъ що вика? дали му се постра во ѱагленето. Прил.

Овчар'-ю и отъ дъжд-о, и отъ слънцето се варди.

Овчарски кучета много, а кѣси до едничко.

Овчар' на планина, по морето тишина.

Овче рунце, вълче сърце.

Овчер' либе ли е? сирене гозба ли е?

Овчи инатъ има, или: Овчи инатъ. Троян.

Огаденъ в' устата. Лом.

Оглави са, пороби са; ожени са, погребени са. Ах-Челеб.

Оглав ти паднахъ у долня земя. Клетва на кон.

Огладнѣхъ като остарѣхъ заецъ.

Огладнѣ ми, лѣба ходи за да ѣдеми.

Огледалъ се на магаричина мочка. Щип.

Огледва се като отгърванъ зайцъ.

Огин' да го запале, вода да го отнесе. Щип.

Огин' да те гори. Дуп.

Огин' и пламенъ да го изгоре. Щип.

Огоенъ като кръмлякъ.

Огои се како Дунавска свиня. Щип.

Огол гол, — гол голеничѣкъ. Велес.

Огрѣй, огрѣй слънчице, да ти кажѣхъ майчица. — Кѣдѣ ми е майчица? — В' орѣхова черупчица. — Кѣдѣ ми е черупчица? — Изгорѣла в' огън-я. — Кѣдѣ ми е огън-я? — Изгасилъ го бивол-а. — Кѣдѣ ми е бивол-а? — Отишел да оре просо. — Кѣдѣ ми е просото? — Искѣлвалъ го пѣтел-а. — Кѣдѣ ми е тозъ пѣтел? — Изѣла го лисицата. — Кѣдѣ ми е тазъ лисица? — Ей тукъ под воденицата. — Я дрѣжъ, кумче, ти отъ тукъ, азъ отъ тамъ, дано